

W ŚRODĘ DNIA 3. GRUDNIA 1806.

Z Wiednia d. 26. Listopada.

J. C. K. Mość raczył Kanonika Bryńskieg katedry i referenta do spraw duchownych i edukacyi przy C. K. Morawsko - Szląskim gubernium, Wacława Stufler, przez naytąskawszy względ na jego w duchownym stanie znakomite zasługi, wynieść do stanu rycerstwa w dziedzicznych królestwach, i wydać mu dyploma z uwolnieniem od taksy naytąskawiej rozkazał.

Pensyonowanego bywszego w Niderlandach C. K. Sekretarza stanu i wojennego, Vesquez na Puttlingen, raczył J. C. K. Mość mianować aktualnym nadwornym sekretarzem przy C. K. kamerze, a w nadgodę jego usług 300 ryń. wypłacić mu kazał.

Bracia Capdebo w Temeswarze dali 100 ryń. dla żołnierzy, którzy dla poniesionych ran w ostatniej wojnie stali się kalekami. J. C. K. Mość kazał im za ten patriotyczny czyn naytąskawsze swoje ukontentowanie oświadczyć.

J. C. K. Mość nieustający nigdy przykład dać się do dobroczynnych zamiarów i one ile

możności połączyć z zabawą publiczności, pozwolił w tym celu pensyjnemu tuteyszemu instytucowi wyzwolonych kunsztmistrzów dać znowu redutę. Dana była d. 23 t. m. i zaszczyliła ją większa część Najiaśnieyszej familii Cesarskiej obecnością swoją, równie jak przeszło 4500 masek wyższego stanu. Wszystkie członki instytutu widzący dalece pomnażają się corocznie dla nich względy szlachealnych dobroczyńców, nie znaydują dogodnych wyrazów dla wynurzenia swej wdzięczności, proste zatem tylko, lecz czułe składają podziękowanie Najiaśnieyszemu Dworowi, wspaniałej Publicznosci, wicedyrektorowi obu nadwornych teatrów i innym dobroczyńcom za doznane znowu wsparcie.

Na d. 7 t. m. umarł w Klagenfurcie wewnętrznie Austriacki apelacyyny Radca, Józef Ferdynand Wolf, w 84 roku życia. Po skończonych naukach poświęcił się stanowi adwokackiemu, który tak dogodnie sprawował, iż w roku 1754 mianowany został aktualnym sekretarzem szlacheckich sądów w Laibach, i odtąd postępował aż do stopnia apelacyjnego

radcy, na którym umarł. W nagrodę swej z licznych widzów nie mógł się wstrzymać od pilności został w roku 1774 bezpłatnie do sta-
 53 lat i do ostatniej chwili życia trudnił się
 obowiązkami swego urzędu. Kray traci w
 nim najwierniejszego sługę, a famillia przy-
 kładnego oycy.

Z Neutra d. 6. Listopada.

Na d. 4 t. m. iako w dzień imienia Arcy
 Xcia Jmci Karola, Jeneralissima C. K. armii,
 obchodził regiment husarow Arcy Xcia Pala-
 tyna potroyną uroczystość, to jest: Imieniny
 Arcy Xcia Jmci Karola, poświęcenie dwóch
 nowych sztandarow, i rozdanie 10 medalow
 zastugi za okazaną w przeszley kampanii przez
 żołnierzy tego regimentu waleczność, w przy-
 tomności Feldmarszałka i dywizyynego do-
 wodzcę, Barona Sebotendorfa, Jenerała feld-
 wachmistrza i brygadiera Barona Schauroth i
 niezliczoney liczby stanow kommitatu Neutry.
 Na ten koniec rozbito na równinach polową
 kaplicę rzeczonego regimentu, na przeciw któ-
 rey stanęły w paradzie 2 dywizye. Uroczy-
 stość rozpoczął regimentowy Kapelan X. Spa-
 nyk stosownym kazaniem w Węgierskim ięzy-
 ku. Potem katedralny Proboszcz Kamanhazy
 przy polowej muzyce i z dział wystrzałach
 odprowadził Wotywę i poświęcił chorągwie.
 Podług zwyczaju walecznych naszych przod-
 kow wbił tenże najpierwsze 3 gwoździe w
 rękoisze nowych chorągwi na znak S. Troy-
 cy, drugie trzy przytomni trzej Jenerałowie
 w imieniu J. C. K. Mei, Arcy Xiążąt Karola
 i Palatyna Jozefa właściciela regimentu, a in-
 ne gwoździe wbiłi porządkiem waleczni Wę-
 grzyni. Proboszcz zanucił *Te Deum*, po-
 czem Półkownik i dowodzca regimenu, Her-
 telendy, rozdał przy poniższej mowie w Wę-
 gierskim ięzyku jeden złoty i dziewięć srebr-
 nych medalow walecznym żołnierzom. Nikt

nie mógł się wstrzymać od pilności został w roku 1774 bezpłatnie do sta-
 53 lat i do ostatniej chwili życia trudnił się
 obowiązkami swego urzędu. Kray traci w
 nim najwierniejszego sługę, a famillia przy-
 kładnego oycy.
 oyczyny sterczą, z jakim rozrzewnieniem ści-
 skają usposobionych przez siebie odważnych sy-
 now. Z właściwą Węgierskiemu narodowi o-
 twartością przystępowali bohaterowie po imie-
 niu wołani do swego oycy i wodza. Na ich
 twarzach malowała się cicha i wesoła radość, a
 głuche ich uściskanie podwoiło w nich odbie-
 raną nagrodę.

Po rozdaniu medalow zakończona uroczy-
 stość została radośnemi wystrzałami i wniy-
 ściu do miasta przy ianczarskiej muzyce obu
 dywizy, gdzie officerowie na obiad zaprosili
 tak stany kommitatu, iako też przyozdo-
 bionych medalami wojownikow, pod czas któ-
 rego z pełniano ustawicznie zdrowia Najia-
 śniejszego Cesarza Jmci, Arcy Xiążąt Karola,
 Jeneralissima i Kochanego naszego Palatyna.
 W wieczor dali officerowie dla miłych gości
 bal, który trwał aż do rana. — Katedralny
 Proboszcz Kamanhazy nie tylko podjął się z
 miłości oyczyny i szacunku dla woyska po-
 święcenia sztandarow, ale nadto uładował za-
 szczyconych medalami wojownikow 44 ryń.
 w konwencyney moncie, za co mu regiment
 wdzięczność swoią oświadcza.

Oto jest mowa, którą Półkownik miał do
 żołnierzy C. K. regimentu Palatyna husarow,
 którzy się w przeszłoroczney wojnie przeciw
 Francuzom wstawiłi, a których odwagę
 nasz Najiaśniejszy Cesarz i Król Jmci wy-
 nadgrodził rozdaniem na dniu 4 Listopada, iako
 w dzień imienia Ar: Xcia Jmci Karola medalami.

" Waleczni Żołnierze! Im większe jest
 niebezpieczeństwo, im trudniejsza zastuga,
 tem trwalsza iey chwala i szacunek. Dobra
 natura i miłość sprawiedliwości zwykła mieć
 wzgląd na zastugi cywilnych, a tem więcej
 woyskowych i zaszczycać ie słuszną nadgro-

da; jak daleko rozciąga wrodzona dobroć J. C. K. Mei w wynagrodzaniu zasług, okazują przeznaczone, i oto leżące, dla was medale złote i srebrne. Między innymi walecznymi bohaterami wy najpierw posłicie za moją nauką, która obawiając się, dowodzi nad tym nowo utworzonym Palatyna regimentem wydatem na widok publiczny o godności stanu wojskowego i nabiciu chwały, i przez waszą wierność do Monarchy i oyczyny, przez wasze posłuszeństwo przełożonym, przez bojaźń Boga, żądę chwały, umiarkowanie w pojęciu, i odwagę przed nieprzyjacielem zrobiliście nie tylko Monarsze przysługę, ale nadto okryliście chwałą cały ten regiment; w którokolwiek spojrzy na wasze piersi, a zobaczy ten znak zasługi, pozna, iż dobrze się popisali. Przyymiecie więc w oczach uszykowanych kolegów z rąk moich nadgodę, którą najlaskawszy Monarcha za waszą zasługę wyznaczył. (Tu każdego po imieniu wywał.)

Z Tryestu d. 15. Listopada.

Podług ostatnich doniesień C. K. wyprawa pod F. M. L. Hrabia Bellegarde udała się z wyspy Calamatta do leżącej cokolwiek daley wyspy Zupana. Francuzki Jenerał Lauriston proponował naszemu wodzowi, aby stanął przy starej Raguzie, lecz on nie uznał takowego stanowiska za przyzwoite.

Francuzkie woyska, które tak często z Dalmacyi do Włoch przechodziły, wracają stamtąd znowu do Dalmacyi, ponieważ całe Włochy, równie jak obie Kalabrye, wyjąwszy twierdzę Scillo, znajdują się w ich ręku, i tem w tedy zdają się teraz być w Dalmacyi potrzebni; gdy 8000 Roslyanów wyładowało z Kerfu do Marcasca. Główna kwatery Francuzka znajduje się w Spalatro, a Jenerał Marmont jest naczelnym dowodzącą. —

Roslyanie i Anglicy zamykają nie tylko Wenecki, ale wszystkie i na Adryatyckim morzu będące Francuzko-Włoskie porty. Czynną małe wylądowania do Istrii, zabierają małą garstkę Francuzów w niewolę i znalezione na buteryach metalowe działa, a żelazne zagwoźdźdzą i w morze wrzucają. Mieszkańcom nie czynią jednak żadney przykrości i płacą wszystkie żywności.

Z Warszawy d. 23. Listopada.

D. 22 z rana przybył z trębaczem officer Francuzki, będący naczelnikiem brygady doforpocztów Roslyjskich i oświadczył, że iedzie do Jenerała Roslyjskiego. Wsiadł zaraz do pojazdu iego officer Roslyjski, i odczekał kilku kozakami przejechał tedy o w pół do pierwszey po południu, nie zatrzymując się na Pragę. Wyszedł na przeciw niego dowodzący tam Jenerał Roslyjski w towarzysztwie kilku wyższych officerów, wprowadził go do siebie i przyjął uprzejmie. Nazajutrz po 11 godzinie przed południem przejechał tedy na powrót w towarzysztwie officera, dwóch trębaczów i 600 kozaków, którzy go do forpocztów przeprowadzili.

Dnia onegdajszego przed wieczorem przybył tu goniec Pruski z główney kwatery Królewskiej.

Z Londynu d. 1. Listopada.

Gotowana w naszym kraju nowa wyprawa pod sprawą Hra. Moira ściągą uwagę całej publiczności. Jeżeli podania pism towarzyszych nie są zmyśłone, tedy zamyśla rząd jakiś ważny plan wykonać, czego zdanie się dowodzić nie tylko naczelnictwo Hra. Moira, jako członka gabinetowey rady, ale i inne okoliczności. Jenerałowie Wellesley i Hill z swemi brygadami, tak nazwany Oxfordski niebieski i Szkocki szary, 13, 14 i 15 dragonii i wiele innych

regimentów mają do tej wyprawy należeć. Wojska do wielkiej armii nadciągają do naszych okolic, i że wkrótce część ich przecho-
dzić tedy będzie.

Przeszłej nocy słyszano tu znówu mo-
cne strzelanie z okolic Kulmbach; nie musiała
się więc jeszcze twierdza Plaffenburg pod-
dać.

Wielokrotnie utrzymywano, iż przyby-
ły z Ameryki Jenerał Moreau znajdować się
będzie na czele tej wyprawy; lecz ministe-
ryalna jedna gazeta zaprzecza publicznie tej
pogłosce, dodając, że on się wcale w Ang-
lii nie znajduje, i że zagranicznego półkow-
nika, który częste naradzenia miewa z mini-
strami, za niego wzięto.

Od kilku dni rozeszła się pogłoska, że
Hiszpanie odebrali nazad Anglikom osadę Bue-
nos Ayres, i że rząd odebrał już o tem wia-
domość; lecz wiemy przeciwnie, iż rząd pe-
wny jest utrzymania tej posiadłości, z wła-
szcza jak odebrał z przykładu Dobrey nadziei
doniesienie, że posłano 1900 ludzi do Buenos
Ayres, nie tylko dla zmocnienia tamtejszey
załogi, ale nawet domomożenia iey zajęcia
Monte-Video, o czem podług ostatnich donie-
sień wątpić nie można.

Bostońskie gazety donoszą, iż rozpoczy-
ły się nieprzyjacielskie kroki między woy-
skiem Amerykańskim i Hiszpańskim.

W Walmucie znajduje się do 5000 woy-
ska na okrętach. Jenerał Craufurd zwiedzając
te okręty, wydał rozkaz, aby żony i córki
officerów, tudzież inne kobiety, których
wiele na okręcie się znajdowało, natychmiast
oddalone były.

Wszystkie doniesienia od Francuzkich
brzegów zgadzają się, iż matkowicie wysiedli
z okrętów w tamtejszych portach, dla odby-
wania służby lądowej.

Z Norembergi d. 2. Listopada.

Stychać, iż idące z Włoch Francuzkie

Z Hamburga d. 4. Listopada.

Gazety tutejsze zawierają w sobie mię-
dzy innemi co następuje: Gdy Francuzkie
wojska weszły do Erfurtu, odwiedzili wszy-
scy Marszałkowie i jenerałowie Francuzcy
leżące tam na rany Pruskiego Feldmarszałka
Möllendorfa i okazali dla niego największy
szacunek.

Mówią, iż Xąż Hieronim wszedł z Bawar-
skim wojskiem do Szląska.

W Lipsku zarekwirowano 600 muraków
i cieślow, dla pracowania nad fortyfikacyami
Wittenberga.

Z Hanoweru d. 4. Listopada.

Załoga Pruska w twierdzy Hameln skła-
da się blisko z 3000 ludzi, a 4000 ludzi, to
jest korpus Jenerała Lecoq, składający się po-
większej części z piechoty, obozuje przed
Hameln. Codziennie oczekują przed Hameln
korpusu Francuzkiego. Do Beverungen we-
szły już Francuzkie wojska. Nienburg nie
ma żadnych zewnętrznych fortyfikacyi.

*Z Eutin (Niedaleko Lubeki) d. 6. Li-
stopada.*

Gdy teatr wojny zbliżył się niespodzie-
wanie do granic Duńskich, wysłane zatem zo-
stały Duńskie wojska na granice, dla utrzy-
mania najsurowszej neutralności, i wszędzie
jest znacznie kordon zmocniony. W niektó-
rych okolicach porobiono nawet zaręby. Z Se-
geberga wyruszyły także dragony.

Przy Glückstadt stoi od 4 t. m. Angielski
kuter.

Xiężna Jmc Brunświcka i Xieni Gauders-
helmska udały się do Glücksburga. Liczba
przejeżdżających osób przez Xięstwo Hol-
sztyńskie codziennie się powiększa.

Wiadomości Woienne.

W głównej kwaterze Cesarzskiej w Ber-
linie wydane zostało d. 9 Listopada następują-
ce oznajmienie:

"Cesarz oświadcza swoje ukontentowa-
nie W. Xciu Bergskiemu, Xciu Ponte-Corvo,
Marszałkowi Soult i będącym pod ich rozka-
zami korpusom jazdy, piechoty, artylerji i
inżynierów za świetne ich czyny pod Lubeką
i za niespracowaną czynność w ściganiu nie-
przyaciela. Korpus Jenerała Blichera nękany
z wszystkich stron, ustawnie oskrzydłany i
wszędzie mający drogę przeciętą, przymuszony
został do kapitulacji i poddania się w nie-
wolę. Liczył zaś 16,000 piechoty, 4000 jaz-
dy i miał 80 dział, i będzie do Francji za-
prowadzony. Teraz nie mamy z tej strony
Wisty żadnego nieprzyacielskiego korpusu do
zniszczenia.

Podp. *Berthier, Xżę Neufcha-
telu i Valangin, Jenerał
kwaterymistrz W. armii.*"

Dalej wyszło na d. 13 Listopada nastę-
pujące pod d. 8 postanowione i przez Jenerała
Clarke, jako rządce podpisane rozporządzenie
Cesarza Francuzów:

"Cesarz Jmc i Król Włeski wydał pod
d. 3 rozporządzenie względem zajętych przez
woyska Francuzkie krajów, którego osnowa
niniejszem do publiczney podaie się wiadomo-
ści. Zdobyte kraie przez armiją Francuzką
Króla Jmc Pruskiego podzielone są na cztery
departamenta, jako to: 1) Departament Ber-
liński, który znówu dzieli się na 4 prowincye,

to jest: Ukermark, która została pod rozka-
zami Szefa batalionowego Hariet; Przęgnitz
pod Półkownikiem Nerin; Altmark pod Pół-
kownikiem Bouffin; Mittelmark pod dywizyj-
nym Jenerałem Clarke. 2) Departament Wi-
striński, obeymuie w sobie Neumark i została
pod rozkazami Jenerała brygady Menard. 3)
Departament Szczeciński obeymuie w sobie
Pomeranią i została pod rozkazami Jenerała
brygady Thouvenot. 4) Departament Magde-
burski obeymuie w sobie: Xięstwo Magdebur-
skie, hrabstwo Mansfeld i cyrkuł Saali, i zo-
stała pod rozkazami kommanderującego Adju-
tanta Champeaux, mieszkającego w Burg. Mia-
sto zaś Halle została pod kommanderującym Ad-
jutantem Latour. Wszystkie powyższe pro-
wincye zostały jak dawniej na cyrkuły po-
dzielone; w miastach utrzymywane są dawne ma-
gistraty, a po wsiach wszyscy urzędnicy ia-
kiego bądź nazwiska, tak iż każdy powinien
bez przerwy dotychczasowe swoje obowiąz-
ki odbywać. Rzeczeni urzędnicy wykonać
mają przed woyskowym komendantem i wy-
znaczonemi do tego kommissarzami poniższą
przyśięgę, którzy imie każdego w protokoł
zapiszą. — Przyśięga jest takowa: "Poprzy-
sięgam powierzoną mi władzę od Cesarza Jmci
Francuzów i Króla Włeskiego z największą
rzetelnością odbywać, i nieużywać iey, jak
tylko dla utrzymania porządku i publiczney
spokojności, tudzież przykładać się wszyst-
kimi moimi siłami do wykonania środków i
rozporządzeń, które dla służby armii Francuz-
kiej będą przepisane, i nie utrzymywać żadney
korrespondencyi lub iakiegokolwiek bądź po-
rozumienia z iey nieprzyjaciółmi. Tak mi B-że
dopomóż." — Jeneralna administracya wszyst-
kich czterech powyższych departamentów po-
wierzona jest Jeneralnemu intendentowi armii

P. Daru, Jeneralnemu administratorowi skarbu i dobr P. Etève i W. poborcy P. Labouille. Na czele pojedynczey administracyi każdego departamentu znajdować się będzie Cesarzski kommissarz, który będzie obecny na posiedzeniach wojenney i dobr kamery, trzymać będzie względem iey obrad protokoł, i wszystko, co tylko dobro służyć wymaga, czynić w imieniu Cesarza. W każdej prowincyi znajdować się będzie intendent, który jako prefekt i dozorca skarbowy zawiadywać będzie Królewskimi magazynami, kassami i dobrami, nakaże wybierać podatki, zarządzać będzie dobrami, kopalniami, solą, i rozpisywać nadzwyczajne pobory. W każdej prowincyi będzie daley poborca, do którego kassy odwożone będą wszystkie wybierane pieniądze i utrzymywać będzie względem wchodzących pieniędzy protokoł. Magistraty po miastach, urzędnicy po powiatach, jako to poborcy, landraci i t. d. pozostaną w dotychczasowych stosunkach tak względem siebie, jako też względem wojenney i dobr kamery. Magistratualne kolegium Berlina składać się odąd będzie z rady, w której 60 członków zasiada, i wydziału z 7 członków złożonego. Wybor członków do rady sześciu, który dwuchtyfiacznе zgromadzenie znaczniejszych mieszczan Berlina na d. 30 Października, podług zrobionego w tej mierze protokołu uczyniło, jako też wybor przez rzeczoną radę 7 członków na wydział zarządzający, raczył J. C. K. Mość potwierdzić. Panowie kommandanci po prowincyach mają w swoich okręgach utworzyć brygady żandarmów, które użyć mają do utrzymania publiczney spokojności i bezpieczeństwa osob i majątkow. Do takowey służby gruntu tylko właściciele przypuszczonemi być mogą. Leczba ich i stanowisko przepisze jeneralny rządca. Przy

każdym kommandancie prowincyalnym znajdować się będzie oddział Francuzkiego wojska. W mieście Berlinie ma być gwardyamijska utworzona, a w każdym departamencie jedna lub więcej kommissary wojskowych, dla ukarania włochozów i bezdroża czyniących. Cesarzkimi kommissarzami w każdym departamencie są mianowani: P. Bignon, dla departamentu Berlińskiego, mieszkający w Berlinie, P. Sabatier, dla departamentu Kistrńskiego, mieszkający w Kistrinie; P. Laigle, dla departamentu Szczecińskiego, mieszkający w Szczecinie; P. Chalons, dla departamentu Magdeburgskiego, mieszkający w Burg. Intendentami po prowincyach: dla Uckermark, P. Pięchambelle, mieszkający w Prenzlowie; dla Priegnitz, P. Gaspard, mieszkający w Perlebergu; dla Altmarki, P. Chivaille, mieszkający w Stendal; dla miasta Halle, P. Clarac, mieszkający tamże. Wszystkie cywilne i wojskowe władze obowiązane są, iść do się iey, stosować się do wyroku J. C. K. Mości pod d. 3 t. m. do którego się ninieyszem odsełają. Powyższe rozporządzenie ma być wszędzie, gdzie tego potrzeba, czytane, ogłoszone i każdemu do publiczney wiadomości podane. „

Dwudziesty drugi, 23 i 24 dziennik Francuzkiej armii zawierają w treści następujące wojenne zdarzenia:

Dwudziesty drugi dziennik, w Berlinie d. 29. Października.

Gdy X^{ty} Hohenberg w marszu swoim do Szczecina z flot W. X^{ta} Bergskiego przed sobą, w Templin, obrócił się inną drogą i uślował dotrzeć przez Boitzenburg do Hasleben. W. X^{ty} d. myślił się, że nieprzyjaciel iść się przedrzył do Prenzlau, szedł przeto całą noc z dragonami Beaumont i Grouchy i

Tekłą konnicą Jenerała Lasalle. Przednia straż naszych husarów przybyła razem z nieprzyjacielem do Prenzlau; lecz d. 28 z rana musiała się dla przewyższającej siły nieprzyjaciela cofnąć. O godzinie 9 przybył W. Xąż Bergski do Prenzlau; o godzinie 10 widział nieprzyjacielską armią w pełnym marszu. Natychmiast kazał na nią uderzyć Jenerałowi Lasalle, wspartemu od Jeneratów Beaumont i Gruchy, na przedmieściach: 3 regimenta dragonii, które przy Golmitz przeprawiły się przez płynący przez Prenzlau strumyk, uderzyły na nieprzyjaciela z boku, a inna brygada dragonii obeszła miasto. Nieprzyjaciel był porażony i można było wniknąć razem z nim do miasta; lecz Xąż Hohenlohe skłonił się do kapitulacji na wezwanie Jenerała Beliard. Podpisana więc została kapitulacya, i nieprzyjacielskie woysko w liczbie 16,000 piechoty, powiększycy części reszty gwardyi i granadyerow, 6 regimentow iazdy, 45 chorągwi i 64 dział z zaprzegiem, przeciagnęły przed Francuzką armią i broń złożyły. Oprócz tego Xcia, który po ranieniu Xcia Brunświckiego, miał najwyższą komendę w woysku Pruskim, dostał się do naszey niewoli Xąż Meklenburg Schwerin i kilku innych jeneratów. Xąż August Ferdinand, brat zabitego Xcia Ludwika, poymany także został przez naszych dragonow. Przednia straż nasza znajduje się w Frankforcie nad Odrą. — Jenerał Clarke, rządcą Erfurskiego kraju przymusił do kapitulacyi Saski batalion. — Wszyscy przybyli dragoni piechotą mają już konie, a w Spandau znajduje się jeszcze 4000 koni zrzędem, których przeznaczenie nie wiadome. — Xąż August był Cesarzowi przedstawiony który go, dla wygoienia się na rany, jego oycu odesłał.

Dwudziesty trzeci dziennik, w Berlinie d. 30 Października.

Xąż Weymarski przeszedł za Elbę pod Hawelsberg. Marszałek Soult wszedł d. 28 Października do Rathenau, a d. 30 Wertenhausen. Kolonna Xcia Weymarskiego znajdowała się d. 29 w Rhinsbergu, a Marszałek Xąż Ponte-Corvo w Fürstenbergu. Tegoż dnia kapitulowała 6000 liczna kolonna Pruska z Jeneratem Milhaud w Passlewalk. Zyskaliśmy znowu na mocy tej kapitulacyi 2000, koni z rzędem. W Rathenau przymusił Marszałek Soult podobnie 500 Saskiey konnicy do kapitulowania. Marszałek Davoust przeprawił się pod Frankfurtem za Odrę. Zprzymierzone woyska Bawarskie i Wirtemberskie idą pod rozkazami Xcia Hieronima z Drezna do Frankfurtu nad Odrą. Król Pruski udał się do Grudziąza nad Wisłą. Szlaskie twierdze są bez załogi i żywności. Dotąd mamy 160 nieprzyjacielskich chorągwi. Jenerał Savary z dwiema regimentami iazdy dosięgnął Xcia Weymarskiego, i stanowi punkt komunikacyi między W. Xciem Bergskim, Xciem Ponte-Corvo i Marszałkiem Soult. Kraje Xcia Brunświckiego już są zajęte; a on miał się do Anglii udać.

Dwudziesty czwarty dziennik, w Berlinie d. 31 Października.

Szczecin znajduje się w naszych rękach. Wczasie kiedy lewe skrzydło W. Xcia Bergskiego przymusiło 6000 nieprzyjaciół do złożenia broni przy Passlewalk, wezwało prawe pod Jeneratem Lasalle Szczecin do poddania się i zniewoliło go do kapitulowania. Szczecin jest dobrze uzbrojony i palisadami osadzony miasto. Sto sześćdziesiąt armat, znaczne magazyny, 6000 jeńców, pomiędzy którem znajduje się kilku jeneratów są owocami tej

kapitułacyi, w której jest także wzmianka o mach, nadewszystko przy Burg branie zwiększarbie, który miał się w Szczecinie znajdować. Przez opanowanie Szczecina, pozyskałszy jedno z najpierwszych handlowych mia-ł w Prussiech, dobry most na Odrze i dogodną linią dalszego działania. Jak tylko pod- dają się już oskrzydłone i z tyłu zaskoczone kołomny Xcia Weymarskiego i Jenerała Blü- chera, wytebnie armia dni kilka. — Król Hol- lenderski przybył do Monasteru, a Marszałek Mortier z dwiema dywizjami 8 korpusu do Fuld. W Branświku i Fuldzie zdjęte zosta- ły herby dotychczasowych panujących Xiążąt.

Lubecka bitwa jest dla swoich skutków naysamienniejszą w terażniejszej wojnie. W obwodzie 3 godzin drogi były 3 korpusa wielkiej armii połączone. Korpus Marszałka Ponte-Corvo pobit i zabrał przed przybyciem swoim do Lubeki znaczny oddział Pruski, który prowadził bagaże armii Pruskiej. Skła- dał się zaś z 1500 ludzi, i zabrany został z całym konwojem z 300 wozów złożonym. W. Xzę Bergski, Marszałek Xzę Ponte-Corvo i Marszałek Soult postąpili pod Lubekę. Pruski Jenerał Natzmer wszedł z 4000 ludzi do mia- sta. Przed miastem stał korpus Jenerała Blü- chera. O godzinie 9 rozpoczął się atak. Z obu stron walczone z największą zaciętością. Około południa posunęli się Francuzi przeważa- jącą siłą pod miasto. Przy bramach dawano do nich kartaczami ognia; lecz to ich nie wstrzymało, wpadli Bramą Burg do miasta; przy innych zostali atoli odparci. Tu zaczął się okropny boy na ulicach. Prusacy mieli na nich kilkanaście dział, które wiele szkody po- czyniły. Francuzi ścigali Prusaków aż do do- mow, kościołów i publicznych gmachow, gdzie okropna rzeź była. Walka ta trwała 3 godzi- ny, i liczba trupow i rannych po ulicach i do- szła się nadzwyczajnie. Wielu mieszkańców Lubeki padło także ofiarą w czasie tej bitwy, a między innemi Pastor Stoltervoot. Nieporzą- dek i zdrożności były nieodzielne od tego or- kropnego zdarzenia. W wielu domach rabo- wano, poki Jenerałowie nie powściągli żołnie- rza. Pruska załoga pod Jeneralem Natzmer- wziętą nakoniec w niewolę została. Jenerał Blücher cofnął się z pod miasta. Rachuną zabitych i rannych z obu stron w Lubecę do 5000 ludzi. Zatrudniono się zaraz zbieraniem trupow z ulic i wynoszenia ich z domow. Senat był w czasie bitwy zgromadzony; straż udała się na ratusz i bramy pozamykane zosta- ły. Walczono nie tylko w rynku, ale i pod ratuszem, dla czego kilka kul przeszły okna w ratuszu, ale przecie żadney nie uczyniły szkody. W. Xzę Bergski, Marszałek Xzę Ponte Corvo i Soult i Jenerał Berthier znajdo- wali się w Lubecę. Pierwszy był zaraz od- iechał. Nędza jest tam nie do okryślenia, oso- bliwie w niższej klasie ludu, której zgoła na wszystkim zbywa. Przeszło 2000 ran- nych leży po kościołach. W dniu powyż- szey bitwy zabrana także została w niewo- ją wojenną część Szwedzkiego woyska, któ- re wsiadło na statki na rzece Trave, ale dla przeciwnych wiatrow odpłynąć nie mogło. Było ich ze wszystkimi 1500 ludzi wraz z 2 szwadronami dragonii pod dowodztwem szefa brygady Hrabiego Mörner, to jest 7 kompa- nij Króla Szwedzkiego gwardyi granadyerow i Smalandzka dragonia. Zdobyliśmy także 6 dział od konney artyleryi, a do Nenstadt nad Bałtyckim morzem uciekły 2 szwadrony dra- gonii, i kompania granadyerow gwardyi i większa część należących do artyleryi konney dział, wraz z ludem i zaprzągami.

(Reszta w Dodatku.)

GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 3. GRUDNIA 1806.

Dokończenie Wiadomości Wojskowych.

Dnia 7 kapitulował także korpus Jenerała Blücher, składający się z 33 batalionów piechoty i 54 szwadronów jazdy. Kapitulacya jest następująca:

Gdy JW. Jenerał Blücher żąda kapitulować, i gdy zagniony jest do tego przez położenie, w jakim się znajduje, przyymie zatem warunki jakie mu w imieniu 3 korpusów wielkiej armii Francuskiej są proponowane, to jest w imieniu W. Xcia Jmć Bergskiego, Xcia Jmć Marszałka Ponte-Corvo i JW. Marszałka Soula, którą to kapitulacyą podpisują w imieniu rzeczonych korpusów dywizyjni Jenerałowie Tilly i Rivaud.

Art. 1 Woyska pod rozkazami JW. Jenerała Blüchera będące tak jazda, iako i piechota, artylerya, i wszystkie oddziały pod jego dowództwem zostające, poddają się w wojenną niewolę. Art. 2. Wszelka broń, konie, armaty i amunicya wszelkiego gatunku będą natychmiast armii Francuskiej oddane. Art. 3. PP. officerowie wszelkiego stopnia wraz z kadetami zatrzymają swoy oręż, konie i bagaże, a podofficerowie i żołnierze swe worki i towarzyski. Art. 4. PP. officerowie poddadzą się na słowo honoru w wojenną niewolę i przy-

rzeką udać się do miejsca, które im będzie wyznaczone. Art. 5. Wojska kassa i wszystkie pieniądze Króla Jmć Pruskiego, zostające pod zarządzaniem Jenerała Blüchera, będą Francuskiej armii oddane. W czem spuszczamy się na uczciwość Jenerała Blüchera. Art. 6. Jenerał Blücher każe swojemu Jenerał kwatermistrzowi podać armii Francuskiej poczet pod jego rozkazami zostających korpusów i oddziałów. Art. 7. Korpus JW. Jenerała Blüchera przeciągnie dzień w południe z wojskowemi honorami, bronią, przechowanicami, z rozwiniętymi chorągiewkami i sztandarami około armii Francuskiej i złoży broń iak tylko do lewego skrzydła dojdzie. Wydane i podpisane na dwie ręce w Bathau d. 7 Listop. 1806.

Podp. Jenerał Blücher.

Dywizyjni Jener. Tilly i Rivaud.

Podług doniesień z Hagi pod d. 4 Listopada, mianował Król Hollenderski dotychczasowego Intendenta armii, P. Janssen, Jenerałnym rządcą zajętych w Westfalii krajów. Pod jego rozkazami zostawac będzie rządcą wschodniej Fryzyi (Jenerał Daendels) mieszkający w Emden, i rządcą hrabstwa Mark, Paderbornu i Lippe, mieszkający w Hamm (Jenerał

Beacop miał ostatni otrzymać urząd) P. Riemsdyk jest jeneralnym kontrolorem do wybierania podatków w rzeczonych wyżej krajach mianowany, i wiele innych urzędników pojechało już do Monasteru dla utworzenia jego kancelaryi.

Wielka siła Rosyjska, podzielona na 3 armie, ściga się nad rzekami Niemen i Dnieprem.

CENA ZBOŻ

Na targu w Krakowie d. 1 i 2 Grudnia 1806.

Korzec Pszenicy	- - zł. pol.	40 do 56.
— Zyta	- - - - -	40 — 48.
— Jęczmienia	- - - - -	26 — 32.
— Owsa	- - - - -	20 — 23.
— Grochu	- - - - -	32 — 36.
— Kafzy iaglanej	- - - - -	64 — 76.

W Wiedniu d. 24. Listopada.

Meca wynosząca pół korca naszego:

— Pszenicy	- - - zł. pol.	24 do 33.
— Zyta	- - - - -	20 — 24.
— Jęczmienia	- - - - -	16 — 20.
— Owsa	- - - - -	12 — 16.

W Brynie d. 22. Listopada.

Meca Pszenicy	- - - zł. pol.	24 do 32.
— Zyta	- - - - -	22 — 24.
— Jęczmienia	- - - - -	16 — 19.
— Owsa	- - - - -	12 — 13.
— Prosa	- - - - -	26 — 28.

W Gdańsku d. 18. Listopada.

Szeffel czyli pół korca naszego w złoc.			
holland. (Na łaszt wchodzi 60 szeflow)			
— Pszenica	-	-	zł. pol. 18 do 21.
— Zyto	-	-	15 — 16.
— Jęczmień	-	-	12 — 13.
— Owies	-	-	9 — 10.

DONIESIENIA.

W Drukarni Jana Maja wyszedł z druku *Kalendarzyk dla Płci Pięknej* na rok 1807 zawierający w sobie wierszyki moralne i dowcipne; w prozie kawałki historyczne i nauczające; nakoniec zagatki. W papier oprawny kosztuje zł. pol. 2. W lepszej oprawie jest na różne ceny.

J. C. K. Mość Dekretem Kancellaryi nadworney dtdo 16 Oktobra r. b. raczył postanowić, ażeby w tuteyszej szkole głównej Akademii Krakowskiej do wakujących katedry Terapii szczególnej i Kliniki medycznej dla Kandydatów Medycyny, do której przywiązane jest normalne salaryum roczne 1500 zł. ryń. konkurs był otwarty. Które to najwyższe rozporządzenie podaje się do wiadomości, aby mający w umyśle starać się i konkurować o te katedry niniejszem tymczasowo wiadomość powzięli z tym dodatkiem, że ten konkurs w Akademiiach Wiedeńskiej, Krakowskiej i Liceum Lwowskim odbywać się będzie, o czemże zaś dniu, który ku temu przeznaczony będzie, następnie doniesione będzie.

Markiewicz Rektor.

Rust Dziekan Facult. med.

Z C. K. Wszekhnicy Krakowskiej dnia 15 Listopada 1806

Dla osadzenia wakującego przy Ołkuskim mieysku Magistracie Kalliera mieysca z pensją roczną 300 ryń. złączonego stosownie do Gubernialnego dekretu dtdo 22 Obr. r. b. Nro. 44011 wypisuje się konkurs na dzień 15 Grudnia z tym dodatkem, iż kompetenci próżby swe popierająceni zaświadczeniami i dowodem, że są w stanie złożenia gotowej lub fidejussorycznej kaucyi 5 do 600 ryń. wynoszącej, opatrzone przed upływieniem wzniatowanego terminu do tuteyszego Urzędu Cyrkularnego podawać mają. W Krakowie d. 18. Novemb. 1806.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej rozpisują Etyktem niniejszym konkurs na wakujący urząd regenta akt ziemskich Chenczińskich do ostatniego miesiąca Grudnia r. b. w którym terminie każdy urzędu tego żądający próżbę swoją niezawodnie ma podać.

W Krakowie dnia 4 Listopada 1806 roku.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Marx

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
Beck.

Magistrat Miasta C. K. Głównego Krakowa niniejszeni do wiadomości podaje, iż kamienica inkceltorow niegdys Sebaſtyana i Maryanny Zakulskich w Kazimierzu pod Nrem 202 leżaca zt. ryń. 6791 dnia 30 Października 1802 oszacowana, na żądanie opiekunow Elż iety Bednarskiej i Ignacego Kromera po upływnionych dwóch terminach dla niedostatku licytantow na dniu 25 Czerwca 1807 o godzinie 3ciey po południu przez publiczną licytacją w tuteyszym Sądzie sprzedaną zostanie, a to za następnymi warunkami:

- 1) Iż każdy Licytant 10tą część summy szacunkowey przed licytacją złoży.
- 2) Przyszty nabywca resztującą summę w dniach 14 po podpisaniu protokołu licytacji do depozytu tuteyszego złożyć będzie obowiązany; inaczej iego niebezpieczeństwem i expensą nowa licytacja wypisanaby zostata.

Wszyscy zatym chęć kupna mający na przeznaczonym dniu i miejscu stawie się ze chca. Wierzyciele zaś zapisowi niniejszemi uapominają się, ażeby nie czekając osobnych przypozwań pretensye swoje do protokołu licytacji oznaymili, gdyż na niezgłaszających się saden wzgląd przy podziale summy mianym nie będzie.

Gollmayer.

Arzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miasta C. K. Stołecznego Krakowa.
Dnia 17. Października 1806.

Majewski.

Ex parte Regis Urbis Metropolis Leopoliensis Magistratus omibus & singulis quorum interest aut interesse poterit ut tum hisce redditur, documenta varia, personas varias status nobilitates concernentia in Archivo hujati Magistratuali praeveniri, ut pote: Imo Cista major in qua varia documenta papyranea reperiuntur, inter huc autem reperta est Epistola (in hac cista intus affixa Nr. Imo, signata) per Nicolaum Glogoski ad Franciscum Glogoski scripta die 13 7bris 1692 Anno ex qua inferitur contenta in hac cista documenta ad Familiam Glogoskianam spectare. 2do in Cistula minori Nr. 3tio Signata, reperiuntur pergamenta sequentia. Anno 1440 Feria 2da Regatium venditio per Nicolaum de Tuligłowy Cunatho de Sadło, villae Tuligłowy cum Curia pretio quadringentorum Sexagenarum grosiorum pragensium. Anno 1409 Littera Regales intuitu translationis Villae Tuligłowy ex Jure ruthenicali ad Theutonicum. Anno 1450 die Dominico ante Festum SS. Simonis & Judae Apostolorum Elisabeth de nova villa S. ror Joannis Cunath de Tuligłowy eundem Cunath fratrem, de Bonis Paternis & Maternis Successionalibus quaterat. Anno 1429 Feria 3 post Festum S. Baptiste Dna Cunath dotem Ecclesiae Tuligłowy meliorat. Anno 1474 Feria Dominici latere proxima Nicolaus Cunath sortem in Villa Tuligłowy Joannij cedit. Anno 1481 Feria 6 Conductus Pasche Nicolaus & Joannes Cunath sortem in Villa Tuligłowy Georgio Fratri suo cedunt. Anno 1442 Feria 6 ante Dominicam Carnis s. r. vii proxima Agnes de Tuligłowy Fratrem suum Georgiam Cunath de sorte Bonorum Paternalium & Maternalium quietat. Nro. 3uo In Cistula Nro. 8vo signata Litterae Regiae inter alia vix legibilia 4 pargamenta repeniuntur intuitu translationis ex Jure Ruthenico ad Theutonicum Villae Brzozdowce Anno 1436 Demetrii de Chodorostawy propriae. 4to in Cistula Nro. 7mo signata adnotatum est, quod Documenta haec pertineant ad Familiam Bartholomaei, Joannis, Petri, Felicis, Jacobi, Stanislai & Michaelis Zawiszow in Nro. 4 existentia difficile legi valentia. 5to in Cistula Nro. 4 signata in qua sunt 2 Documenta pargamenta plane illegibilia, sed intus in Cistula antiquo Characterem adnotatum in Anno 1561 quod Documenta haec sunt Dni Joannis & Michaelis Skarbek, adeoque singulis eis, quos talis modi Documenta concernerent, incumbere, ut intra unum annum ad haec levanda debet se insinuent, ac de facultate eadem levandi eo certius legitiment, quo secus haec lapsa illo termino anihilabuntur. Datum Leopoli die 25 Augusti 1806.

Ex Consilio R. Urbis Metropolis Leopoli Magistratus

Saizynski Expeditor.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa niniejszem do powszechney prdaie wiadomości: iż kamienica po niegdys Franciszku Salezym Grzybowskiu pozostata na ulicy Szewskiej pod Nrm. 343 stojaca przez zmarłego Testamentem do zt. ryń. 10,000 oszacowana na żądanie sukcelorow tegoż Franciszka Grzybowskiego na d. 22 Stycznia 1807 o godzinie 3 po

po pośluśniu w tutejszym Sądzie przez publiczną licytacją sprzedana zostanie za następującemi warunkami: iż

1) Każdy chęć kupna mający 10 część summy szacunkowej przed licytacją złożyć.

2) Przyszły zaś nabywca rasztuiącą kwotę po odrzuceniu Widerkauffow zł. ryh. 125 wynoszących w trzech miesiącach od dnia odbytej licytacji rachując do depozytu tutejszego złożyć tym pewni-y winien będzie, gdyż w razie przeciwnym nowa na jego kosztu wypisanaby została. — Wszyscy zatem chęć kupna mający na wzwyż wyznaczonym czasie i miejscu znaydować się zechcą. Wierzyciele zaś zapisowi ninieyszymi napominali się, ażeby nieczekując osobnych przypozwań pretensye swoje do protokołu licytacji wnieśli, gdyż na szeregających się przy podziale summy z licytacji wynikającej żaden wzgląd miący nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 31 Paździer. 1806.

Majewski.

Magistrat Miasta C. K. Lublina ninieyszym publicznym Edyktem wszystkim i każdemu w szczególności z kredytorow niegdy Herszel Szaul Wohl do wiadomości podaje, iż na majątku wszelkim ruchomym i nieruchomym po tymże Herszel Szaul Wohl pozostałym w tej prowincyi znaydującym się, w Sądzie ninieyszym zbieg wierzycielow oświadczam, iż Wszyscy przeto wierzyciele, którzy do rozszczenia przeciw zadłużoney massie rzeczzonego Herszel Szaul Wohl pretensyi prawo iakowe mieć sądzą, ninieyszymi tym końcem napominali się, ażeby do d. 14 Stycznia 1807 roku pretensye swoje przez podawane w sposobie procesu ordynaryynego przeciwko ustanowionemu, w osobie Adwokata prowincyonalnego Pana Kajetana Konopki, kuratorowi teyże zadłużoney massy, proźby przed Sądami Magistratu tutejszego tym pewni-y wyznali i w tej proźby nietylko żałoby swey rzetelność, ale nadto prawo (mocą którego stosownie do Kodeksu sądowego Rozdziału IX. w tej lub owej klasie umieszczonemi być pragną) mocno udowodnili; gdyż po upłynieniu rzeczzonego terminu ukt więcej słuchanym nie będzie, i owszem tym, którzy w ponienonym ciągu czasu swoich pretensyi Sądowi nie oznaymia, takowegoż ogólnego zadłużonego majątku ruchomego i nieruchomego w tej prowincyi znaydującego się, a teraz pod krydę oddanego iaki jest i na przyszłość okazać się może, i ile przez oświadcziących się wierzycieli uszczuplonym zostanie, zgola bez wszelkiego wyłączenia takowe likwidowanie chociażby im nawet prawo wynagrodzenia służyło, albo chociażby też rzecz iakową prawem posiadłości z teyże massy windykować im należało, albo chociażby nakoniec rzetelność żałoby swey przez zastaw lub hipotecę ofiarzoną na tym majątku mieć sobie wykazali tak dalece zabronione będzie, iż podobni wierzyciele gdyby zadłużoney m. ille wiśni byli, nie wchodząc w to, iż im się prawo wynagrodzenia zastawu własności lub hipoteki należy należy zapłacić obowiazanemi i przynuszonemi będą. — Mimo tego stosownie do przerzeczonego rozdziału prawa przeznaczonego wszystkim wierzycielom dzień 15 Stycznia 1807 roku godzina 9 ranna tym celem, żeby stawiliwszy się osobiście, albo przez siebie umocowanych pełnomocnikow kuratora póbr, tudzież deputacyą kredytorow podług §§. 92 i 93 obrali i co do przyszłego massą rozrządzenia pomiędzy sobą ułożyli się i nakoniec władzy teyże deputacyi wierzycielow iako i kuratora dóbr ograniczyli w przypadku zaś przeciwnym, gdyby iaki z wierzycielami pomienioney massy w dniu przeznaczonym nie stawili się, C. K. Sąd Magistratualny Lubelski i podług Kodeksu sądowego §. 25 kuratora dóbr, iako i deputatow aczby też i z niebezpieczeństwem niestawiających obierze i ich władzę oznaczy. Stosownie więc do tego obwieszczenia każdy z wierzycieli rzadzić i szkody strzedz się ma, tak bowiem opiewają tutejsze krajowe prawa.

Dan w Lublinie dnia 28. Października 1806 roku.

F. Poll.

Lewandowski.

Krepski.

Z Rady Magistratu C. K. wolnego Miasta Lubli 20.

Swiderski.

(Przy dzisiejszym Gazecie znayduje się drugi Dodatek.)

G A Z E T Y K R A K O W S K I E Y

W Krakowie dnia 3. Grudnia 1806.

D O N I E S I E N I A.

W Jurydyceyi Dominikałney tuteyszey znaydnie się koń maści kasztanowatey, miary średniej, lat 5 mający z siódem i uzdeczką ordynaryineu w Wolbromie mieście 6 t. m. zgubiony, a przez znalazcę pod dniem 7 t. m. do Sądu tuteyszego oddany; właściciel zatem onegoż w przeciągu dni 14 ma udowodnić prawo sobie do tegoż konia służące, po którym udowodnieniu za wynagrodzeniem kosztów na utrzymywanie go, tudzież części 10 ceny szacukowey, tegoż konia znalazcy, otrzyma swą własność, inaczej po upłynionym terminie koń ten przez publiczną licytacją sprzedanem będzie i pieniądze z licytacji zebrane w depozycie tuteyszym znaydować się będą.

Z Jurydyceyi Dominikałney Miechowa d. 20 9bris 180.

M. Karasiewicz Just.

Opisanie Zbiegłego chłopca Franciszka Trella lub inaczej Kokoszka, który na dnin 26 9bris 1806 przyięty był do usług niżej podpisanego i przyechawszy do państwa Złoty JW. Hrabiny Wodzieckiey dziedzicney w cyrkule Kieleckim z d. 31 8bris r. 1806 na 1 9bris w nocy o godzinie 10tej wyłupawszy szkatułkę skradł w Bankocetlach różnych zł. pol. 5125 i koszul nowych sześć. Ten jest rodem z wsi Michocina należący do Dzikowa w cyrkule Rzeszowskim, włosow i brwi czarnych, twarz szczupłą, pięgi po twarzy, oczy czarne, umie czytać, pisać po Polsku i po Niemiecku; zbiegł w sukniach: spodnie granatowe, frak granatowy, kamizelka krótka, chuśtka na szyi iedwabna, zegarek srebrny z Emalią: Judex dni pokazujący, kapelusz kastorowy, płaszcz z sukna szarego z kołnierzem szerokim, ma przysobie w chuśtce paski czerwone, zawiniątko w którym ma dwa surduty, ieden granatowy suknianny, drugi baroknowy i koszule; ma atestat zryślony od WJ. Xiędza Szkolnickiego Dziekana wsi Michocina jako uniego służył lat czterey wernie i poczcziwie. Ktoby takowego chłopca gdzie dostrzegł lub go przyjął do usług niech będzie taskaw na koszt niżej podpisanego odestać go do państwa Złoty jak w zwyż za co każdy który go złapie, odbierze nadgrody zł. pol. cztery sta Nr. 400. Dan d. 10 9bris 1806.

Jozz.

C. K. Sady Prowincyałne Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodney ninieyszym publicznym ogłoszeniem powszechnie wiadomo czynią, że Miasto Sokółow z przyległemi do tego

wsiami Przędziatka, Nowawieś, Maydan, Ząbkow i Kupietyn w Cyrkule Siedleckim leżących do mający kredalny Michała Ogińskiego należącemu, podług dzieła detaxacyi (które pierwszy w gremialney tuteyszych C. K. Sądów Szlacheckich registraturze, lub przy samym dziele licytacyi zobaczyć można) w cenie 1,725,332 zł. pol. 3 gr. oszacowane, ponieważ i w drugiej licytacyi terminu na dzień 20 Października b. r. wyznaczonym, nikt z chcących kupić nieinstnuwał się, w trzecim terminie dnia 28 Stycznia 1807 o godzinie 9 rano w tuteyszych sądach szlacheckich, jeżeliby wzwyz lub podług ceny szacunkowej nie mogło być sprzedane, stosownie do §. 152 ustawy sądowej niżej ceny detaxacyey zezwolenia wierzycielom przez publiczną licytacyą sprzedane zostaną, pod następującemi warunkami:

1) Chcący kupić trzecią część ceny z licytacyi wynikłej w złocie, dukat po 18 zł. pol. rachując, drugie zaś dwie trzecie części w monecie kursu mającej zapłacić.

2) Chcący kupić tytułem zakładu po 5 od 100 ceny detaxacyey, a to trzecią część w złocie dukat po 18 zł. pol. rachując przy samej licytacyi złożyć.

3) Dobra te częściami będą licytowane, a najprzód: Miaoło Sokółow ze wsią Przezdziatka z folwarkiem, tudzież ze wsiami Nowawieś i Maydan w cenie fiskalney 1,139,590 zł. pol. 27 gr. 12 den. — Potem wieś Ząbkow z folwarkiem w cenie fiskalney 177,203 zł. pol. 10 gr. 10 den. — Nakoniec wieś Kupietyn w cenie fiskalney 408,537 zł. pol. 25 gr. 5 den.

4) Kupujący po ukończonej licytacyi czwartą część ofiarowanej ceny we 14 dniach łącząc już w to zakład, do depozytu sądowego złożył, resztując zaś sumę na dobrach, za opłacenie się mającą prawną prowizyą zapisał, i za trzechletnim wypowiedzeniem sądowym, wierzycieli pokąd ofiarowanej ceny wystarczy, zaspokoił.

5) Kupujący posiadatorów areadownych aż do Święta S. Jana w spokojney posiadłości zostawił, jednakże dozór lasów, budynków, i przyszłe wiośniane zaliczki kupującemu przesłać musi, i dla tego

6) Prowizya od resztującej sumy przy dobrach zostać się mająca dopiero od Święta S. Jana 1807 zapisać i opłacać się mająca, zaś.

7) Dekret dziedzictwa i intromisya natychmiast po dopełnionym 4ym warunku kupującemu ostrzeżenie.

Jakób Kulczycki.

Władich.

Reinl.

*Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej
Dan w Lublinie d. 29. Październ. 1806.*

Klimaszewski.

Przez C. K. Sądy Szlacheckie Lubelskie Galicyi zachodniej mocą niniejszego ogłoszenia nawiadamia się: że dobra Abramow z przyległościami w cyrkule Lubelskim leżące do mający po zmarłym Pawle Stryńskim należące w summie 445,447 zł. pol. oszacowane, przez publiczną licytacyą w tuteyszych sądach odprawiać się mające w dwóch terminach to jest w pierwszym dnia 14 Stycznia 1807, a jeżeliby na tem terminie licytacya nieposłużyła, w powtornym dnia 10 Lutego 1807 roku o godzinie 9 z rana więcej podającemu sprzedane zostaną pod następującemi warunkami:

a) Ażeby cena tychże dóbr z licytacyi wynikła przez najwyższy licytującego w złocie dukat po 22 zł. pol. rachując zapłaconą była.

b) Ażeby chcący kupić przy dziele licytacyi dziesiątą część ceny fiskalney w summie 445,447 zł. pol. przez detaxacyą ustanowioną, tytułem zakładu w złocie, każdy dukat po 22 zł. pol. rachując, złożyli.

c) Ażeby najwyższy licytujący w moc ceny z licytacyi wynikłej następujące summy 1) 1281 tuzent. zł. w złocie Pani Karolinie Stryńskiej od dzieci należące dukat po 18 zł. pol. rachując. 2) 3000 zł. pol. Eleonorze Weyebartównie i 3) 2148 zł. pol. Pani Jaslikowskiej w monecie kursującej zapłacić, zaś 4) summa 8000 zł. pol. w monecie kursującej wraz z za-

przymanymi prowizjami klasztorowi Marianow Skoreceńskich od dzieci Stryńskich należącą, żeby przy kupującym, a względnie przy gróńcie aż do przyszłego iey wypowiedzenia została, oświadcza się; nakoniec.

d) Po odrzuceniu tych summ z jeneralney ceny, kupujący zresztujący ceny czystą połowę trzem wieloletnim dzieciom Stryńskim należącą tymże dzieciom każdemu w trzeciej części w ośmiu tygodniach od dnia nastąpioney approbaty licytacji do rąk zapłaci, drugą zaś połowę w złocie dukat po 22 zł. pol. rachując, zaopłaci mającemi się po 5 od 100 prowizjami, na rzecz małoletnich dzieci Stryńskich, aż do ich wieloletności, na tychże dobrach zapisze.

e) Ażeby kupujący razem także bydło i inne ruchome rzeczy w tych dobrach znajdujące się za cenę przy zporządzeniu inwentarza po śmierci Paula Stryńskiego ustanowioną kupił, i wziął, i całkowitą tę cenę złotem dukat po 22 zł. pol. rachując, w połowie wieloletnim dzieciom w zwyż rzeczonym terminie zapłacił, drugą zaś połowę, do połowy ceny z licytacji tych dóbr wynikłej na rzecz małoletnich zapisac mającemu się złączył.

f) Ażeb kupujący regressem czyli ewikycją względem jakichkolwiek pretensyow do tegoż dziedzictwa formować mogących się, do sukcesorow Szczytów przeszłych dziedzicow tych dóbr kontentował się, i żadnego regresu do terażniejszych dziedzicow dzieci Stryńskich nie miał, na ostatek

g) Po dopełnionych tych warunkach, dopiero dekret dziedzictwa iemu wydany będzie.

Z resztą chcącym kupić wolność zostawia się dziedzictwo detakcyi wraz z inwentarzami tych dóbr w gremialney registraturze lub też w samym licytacji terminie zobaczyć, albo przez kopiią widać. Zaś wierzycciele na tychże dobrach hypotekowani, stosownie do najwyższego dekretu dnia 22 Sierpnia 1797 przywołują się, ażeby swe prawą na wyznaczonym terminie licytacji, insinuwali, nieoczekując osobnego wezwania, z tem dodatkiem, że ci, którzy się w tem terminie nie będą insinuwali, ani przeciwko kupującemu, ani do samych dóbr, prawa mieć nie będą, lecz satysfakcyą swoją z resztujący ceny z licytacji wynikłej, lub z innego dłużnika majątku, poszukiwać przymuszeni zostaną.

Gruszecki.

Domasławski.

Reinl.

Z Rady C. K. Sądow Szlacheckich Lubel. Galicyi Zachodniej.

Dan w Lublinie d. 17. Września 1806.

Klimaszewski.

Z strony Magistratu C. K. Miasta Lublina oznajmuie się tym Edyktem Pann Janowi Dałgwinowiczowi i Annie z Sielińskich małżonkom, że P. Joanna z Suchodolskich Trzeńska, u sądu tego o zapłacie summy 3500 zł. pol. żałohe na nich podała i o pomoc sądu, ile sprawiedliwość wymaga, dopraszała się. — Gdy zaś Magistrat nie mając wiadomości gdzie oni zostali, lub czy wcale w C. K. krajach znajdują się, im patrona tutejszego Jędrzeia Kozyskiego z ich szkoda i ich kosztem zastępcą postanowił, z którym proces ten podług ordynacyi Sądowej rozpocznie się i ukończony zostanie; oni przeto Edyktem niniejszym upominają się, ażeby w czasie przyzwoitym to jest: na dzień 20 Grudnia r. b. o godzinie 9 z rana sami się stawili, albo jeżeli iakie mają prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestali, albo nakoniec innego patrona obrali, tego tutejszemu magistratowi wymienili, i podług przepisu tych środków prawa używali, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzają; gdyż inaczej wszelką niedogodność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw samiby sobie, przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 23 Września 1806.

F. Poll.

Schweitzer.

J. Lewandowski

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Wolnego Lublina.

Swiderski.

Z Iłony Magistratu C. K. Miasta Lublina oznajmię się tym Edyktem Panu Janowi Dat-
gwinowi, że Pan Kajetan Wronowski usłu jego o zapłatę sumy 500 zł. pol.
żatobę na niego podał, i o pomoc sądowną, ile sprawiedliwość wymaga, do niego się.
— Gdy zaś Magistrat nie mając wiadomości gdzie on został, lub czy wcale w C. K. pań-
stwach dziedzicznych znajduje się, temu patrona tutejszego z jego szkoda i jego kosztem zastę-
pcą postanowił, z którym proces ten podług ordynacyi Sądowej rozpocznie się i ukoń-
czony zostanie, on przeto Edyktem niniejszym tym końcem upomina się: ażeby w czasie
przyzwoitym, to jest w dniach 90 albo sam się stawił, albo jeżeli jakie ma prawa swego
dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej przestał, albo nakoniec innego patrona obrał,
tego tutejszemu magistratowi wymienić, i podług przepisu tych środków prawa używał,
które do obrony swej sprawy za najsukuteeczniejsze osądzi; inaczej wszelką niedogo-
dność z zaniedbania wynikającą, podług opiewu C. K. praw samby sobie przypisać był
winien. Dan w Lublinie d. 23 Września 1806.

F. Poll.

Schweitzer.

Lewandowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Wolnego Lublina.
Swiderski.

C. K. Sądy Szlacheckie Krakowskie Galicyi Zachodniej wiadomo czynią Edyktem
niniejszym Panu Kajetanowi Parysowi: że Pan Karol de Gerber u Sądów tych — o zapła-
cie sumy 1491 ryń. z prowizyą i kosztem prawnym — żatobę na niego podał, i o pomoc
Sądu ile sprawiedliwość wymaga prosił. — Gdy zaś Sądy te, nie mając wiadomości gdzie
on został, lub czy wcale w C. K. państwach dziedzicznych znajduje się, onemuż Panu Ka-
jetanowi Parysowi z jego szkoda i jego kosztem Adwokata tutejszego P. Litwińskiego, za-
stępcą postanowił, z którym proces ten stosownie do ustawy sądowej na C. K. państwa
dziedziczne przepisanej rozpocznie się i ukończony będzie; on przeto Edyktem niniejszym
tym końcem upomina się, ażeby w czasie przyzwoitym, do dnia 11go Lutego 1807 roku
sam stanął, albo jeżeli jakie ma prawa swego dowody, te zastępcy wyznaczonemu wcześniej
przestał, albo nakoniec innego sobie patrona obrał, tego sądom tutejszym wymienić, i
podług przepisu tych środków prawa używał, które do swej obrony za najsukuteeczniej-
sze osądzi; inaczej bowiem wszelką niedogodność z zaniedbania wyniknąć mogącą samby
sobie, podług opiewu C. K. praw przypisać był winien.

Józef de Nikorowicz.

W. Lichocki.

Vlach.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Krak. Galicyi Zachodniej.
W Krakowie d. 5. Listopada 1806 roku.
Pauminger.

Na mocy Gubernialnego rozporządzenia dnia 17 Octobra r. b. Nro 40436 wypisuje się
konkurs dla osadzenia Ropczyńskiego syndyka mieyscą z pensyą roczną 300 ryń. złączonego
z tym dokładem, iż kompetenci prózby dekrety Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadcze-
niem moralności opatrzone naydalej do ośmiu Llistopada r. b. w Tarnowskim Urzędzie Cyr-
kularnym podawać mają. W Krakowie d. 12 Novembra 1806.

Ponieważ w Bochni mieysce Burmistrza z pensyą roczną 500 zł. ryń. zawakowało, prze-
to dla osadzenia onegoż, konkurs na dzień 15 Grudnia r. b. z tym dokładem rozpisać się, iż
kompetenci prózby swe dekrety Eligibilitatis ex utraque linea i zaświadczeniem moralności,
przed upłynieniem wspomnianego terminu do Urzędu Cyrkularnego Bocheńskiego podawać mają.

W Krakowie dnia 12 Listopada 1806.